

Beszámoló a Csincsele 2011. október 15-i foglalkozásáról

Ezt a foglalkozást Vestbyben tartottuk, ahová mi hívtuk meg az összes Csincselére járó gyereket és szüleiket is egy vidéki kiruccanásra, hiszen sok osloei magyar nem gyakran fordul meg egy Vestbyhöz hasonló norvég kisvárosban, aminek semmi különös nevezetessége nincs a szép természeti környezetén kívül.

A megbeszélt találkozóhelyről kis várakozás után közösen indultunk az Oslo-fjord partján lévő Krokstrand-ra, ami kb. 10 perces autótutat jelent. Szerencsénkre nem esett az eső, és bár a templomnál még a nap is sütött, a vízparton meglehetősen hűvös és kicsit borongós idő fogadta kis csapatunkat, amely kilenc felnőttből és hét gyerekből állt. Szakács János és Borsos Ibolya először meggyúrta a kürtös kalács tésztáját, aztán elkezdődött a játék. A nagyobb fiúk rákhalászatba kezdtek, de ilyenkor már kevés rák van a vízben a strandnál, még jó, hogy sikerült kettőt fogni nagy nehézségek árán. Szerencsére senki nem esett bele a vízbe, ami velünk korábban már előfordult rákfogás közben... A kisebbek megcsodálták a halászsákmányt, aztán később visszaeresztettük őket a vízbe. Ezek után kagylókat és nagy tengeri csigákat gyűjtöttünk a következő játékunkhoz. Egy nagy kört rajzoltunk a homokba, egy gyereket kiválasztottunk az alábbi kiszámoló segítségével:

Lementem a pincébe vaját csipegetni.

Utánam jött apám, anyám hátba veregetni.

Nád közé bújtam. Nádsípot fújtam.

Az én sípom azt fújta, hogy :

Dí-dá-dú, TE vagy az a nagyszájú!

Ez a gyerek volt a vadállat, amelyik el akarta fogni a kismadarakat, akik pedig a körön kívül álló gyerekek voltak. A madarak élelemraktára a körön belül volt (a korábban összegyűjtött kagylók és csigaházak) és be kellett nyúlni érte, de a vadállat már lesben állt, és aki megpróbált a körből kivenni magának élelmet, azt igyekezett elkapni. Ha ez sikerrel járt, akkor a két gyerek helyet cserélt egymással és újból kezdődött az élelemszerzés.

Ezt követően mindenki gyümölcsnevet választott magának, a körön belül álló pedig kiválasztott két gyümölcsnevet, akik "gazdája" gyorsan helyet kellett cseréljen egymással, de a körön belül álló is résen volt, és igyekezett valmelyikük helyét elfoglalni. Ha ez sikerült neki, akkor az a gyerek állt be a körbe, akinek a helyére a körön belül álló már beállt, ha nem sikerült, akkor továbbra is ő maradt bent és újból kellett mondania két nevet.

Ezután kötélhúzás volt, majd kincskeresés. Mindenki kapott egy térképet, amin bejelöltük piros kereszttel a "kincs" helyét. Miután mindenki megtalálta az édességet rejtő dobozt, elkezdtünk grillezni, majd mivel a kürtös kalács tésztája nem kelt meg a kissé hűvös és szeles időben, visszamentünk hozzánk, ahol a konyhában Szakács János és Borsos Ibolya kisütött három óriási kalácsot, ami sajnos nem volt elég nagy ahhoz, hogy napokra el tudtunk volna raktározni belőle, azon melegében megettük mindet, hiába óvtak bennünket, hogy a meleg kalácsból megfájdul a hasunk, ettől senki sem tartott! A sütés ideje alatt a házigazda elvitte a 60 éves veterántraktorra (a híres norvég mesefigura, a Gråtass hasonmásával) a gyerekeket egy körre, megettük a tyúkokat, a nyulat, lehetett cicát simogatni (ha hagyta magát), a kerti modellvasutat is megcsodálhattuk működés közben, néhányan még egy kis erdei túrát is tettek, majd a kalács elfogyasztása és közös fényképezkedés után búcsút intettünk vendégeinknek. Köszönjük a látogatást, reméljük, mindenki jól érezte magát ezen a rendhagyó Csincsele foglalkozáson!

Mag Mária